9 Μαΐου 2009

ΕΓΚΩΜΙΟ ΣΤΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗ ΙΩΑΝΝΗ (8 Μαΐου)

οντες / Ορθόδοξη πίστη / Συναξαριακές

ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΣΤΟΥΔΙΤΗ

α’. Όταν ο λόγος έχει ως θέμα το έγκώμιο ενός εκλεκτού, που βρίσκεται στον ουρανό στο Θεό, ποια λόγια μπορεί να βρεθούν για να τον επαινέσουν επάξια και ανάλογα με το ύψος του; Και ποια σκέψη θα μπορέσει να πλησιάσει το μέγεθος του επαίνου, ο οποίος είναι πάνω από τα συνηθισμένα μέτρα; Υπάρχει κίνδυνος να μη ξεπεράσουμε ακόμη και την αρχή, επειδή επιχειρούμε τα ακατόρθωτα και δοκιμάζουμε ένα πήδημα σε αμέτρητο ύψος.

Φυσικά δε μιλώ γι’ αυτό τον ουρανό, τον οποίο διακοσμούν με απαράμιλλη ομορφιά τα πλήθη των αστερισμών, ούτε για κείνον που ο αρματηλάτης ήλιος διατρέχει, διαγράφοντας την εφήμερη τροχιά του, ούτε για την τροχιά του φεγγαριού, που τρέχοντας στον ουρανό κάνει τη νύχτα μέρα. Δε μιλω για το θαύμα των ουράνιων σωμάτων, που μόνο και που τα βλέπουμε διδασκόμαστε, στοχαζόμενοι για την

ομορφιά της κτίσεως, και οδηγούμαστε σ’ Αυτόν που είναι ο αίτιος της δημιουργίας.

Ο λόγος μου αναφέρεται σ’ εκείνο τον ουρανό, του οποίου τα άστρα λάμπουν παντοτεινά, δηλαδή στους αγίους, επειδή εξαιτίας των αμέτρητων αρετών τους, αστράφτουν στο ουράνιο πνευματικο στερέωμα, και του οποίου ήλιος είναι το ευαγγελικό κήρυγμα, το οποίο διατρέχει τα πέρατα του κόσμου και καταγαύζει τον ορατό και αόρατο κόσμο. Και αυτό συμβαίνει, επειδή δέχεται το φως της σελήνης, αφού σ’ αυτόν τον ουρανό δεν υπάρχει νύχτα και το φως του καταυγάζει τον κόσμο χωρίς να δύει ποτέ. (περισσότερα...)